

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2014 r. – Bos i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie**(Sprawa T-23/14)**

(2014/C 112/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mark Bos (Ankara, Turcja); Estelle Kadouch (Jerozolima, Izrael); Siegfried Krahl (Lago Sul, Brazylia) oraz Eric Lunel (Dakar, Senegal) (przedstawiciel: F. Krenc adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zmienia ono załącznik X do tego regulaminu (art. 1 pkt 70)
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący, będący członkami personelu kontraktowego oraz urzędnikami delegatur Unii Europejskiej, podnoszą sześć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania, art. 20, 21 i 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) w zakresie, w jakim reforma regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników ogranicza w sposób drastyczny i brutalny prawa do urlopu wypoczynkowego urzędników i pracowników, których miejsce zatrudnienia znajduje się w państwie trzecim. Skarżący podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie nie uwzględnia specyficznej sytuacji tych urzędników i pracowników.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”) oraz art. 7 i 31 ust. 2 karty, w zakresie w jakim reforma regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników nie szanuje życia prywatnego i rodzinnego skarżących, jako że ich prawo do urlopu wypoczynkowego zostało zmniejszone o blisko połowę, a zmniejszenie to w sposób nieuprawniony szkodzi ich życiu prywatnemu i rodzinnemu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że korzyści związane z wyznaczeniem miejsca pracy za granicą – które zdecydowały o wyborze dokonanym przez skarżących – gwałtownie zniknęły z chwilą przeprowadzenia reformy załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 10 regulaminu pracowniczego urzędników, jak również art. 12, 27 i 28 karty oraz art. 11 EKPC poprzez brak informacji, konsultacji i uzgodnień w trakcie procedury, która doprowadziła do reformy załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady dobrego stanowienia prawa, a w szczególności obowiązku skrupulatności i obowiązku uzasadnienia zarówno poprzez brak informowania Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego i związków zawodowych oraz przeprowadzenia z nimi odpowiednich konsultacji w trakcie procedury, która doprowadziła do reformy załącznika X do regulaminu pracowniczego urzędników, jak również poprzez brak uzasadnienia decyzji dotyczących tego załącznika.